

Întoarcerea lui Ilie

16 octombrie 2004

Robert J. Wieland

Ultimele două versete din Vechiul Testament ne aduc vestea bună că Domnul ne va trimite pe proorocul Ilie, „înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată” (Mal 4:5,6). Specialitatea lui Ilie a fost de a confrunta apostazia închinării la Baal. Întoarcerea lui Ilie în vremea sfârșitului ridică o întrebare legitimă: Ar fi posibil ca motivul pentru care Domnul îl trimite din nou pe Ilie este că vechea închinare la Baal este prezentă printre noi?

Simpla sugestie că am avea o problemă cu închinarea la Baal crează dezgust: „Imposibil! Om fi noi lumești sau apostaziați, dar nici chiar așa!” Atunci de ce spune Domnul că avem nevoie de întoarcerea lui Ilie? La o privire mai atentă începem să înțelegem că ceva este în neregulă cu devoțiunea noastră. Ar putea fi „închinare la Baal”? Ea era larg răspândită în vremea lui Ilie, iar Ieremia a scris o carte (Ilie nu) în care descrie această închinare. Se conturează câteva semne de identitate:

1. A fost o apostazie care s-a răspândit în popor pe nesimțite (vezi Ier 2:23, 25; 16:10, 11; 11:13,18) iar ei negau existența ei.

2. Era amestecată cu închinarea adevăratului Domn în templul Său din Ierusalim, fiind astfel destul de greu pentru oricine să vadă unde începe una și se termină cealaltă. Erau destul de discret amestecate.

3. Conducătorii religioși din fruntea poporului au contribuit la răspândirea acestui proces de amalgamare.

4. Nici Ilie și Ieremia nu ar fi putut percepe prezența subtilă a apostaziei dacă nu ar fi fost luminați de spiritul profeției (1 Regi 17:1 – Ilie citează ca sursă a autorității pe „Domnul Dumnezeuul lui Israel”; Ier 11:18).

Închinarea modernă la Baal este serioasă. Este închinare la sine deghizată în închinare la Hristos. Prin urmare, liderii religioși sunt foarte vulnerabili la ea, mai ales din cauza influenței lor asupra poporului. Dumnezeu să aibă milă de noi!
